

GimGos

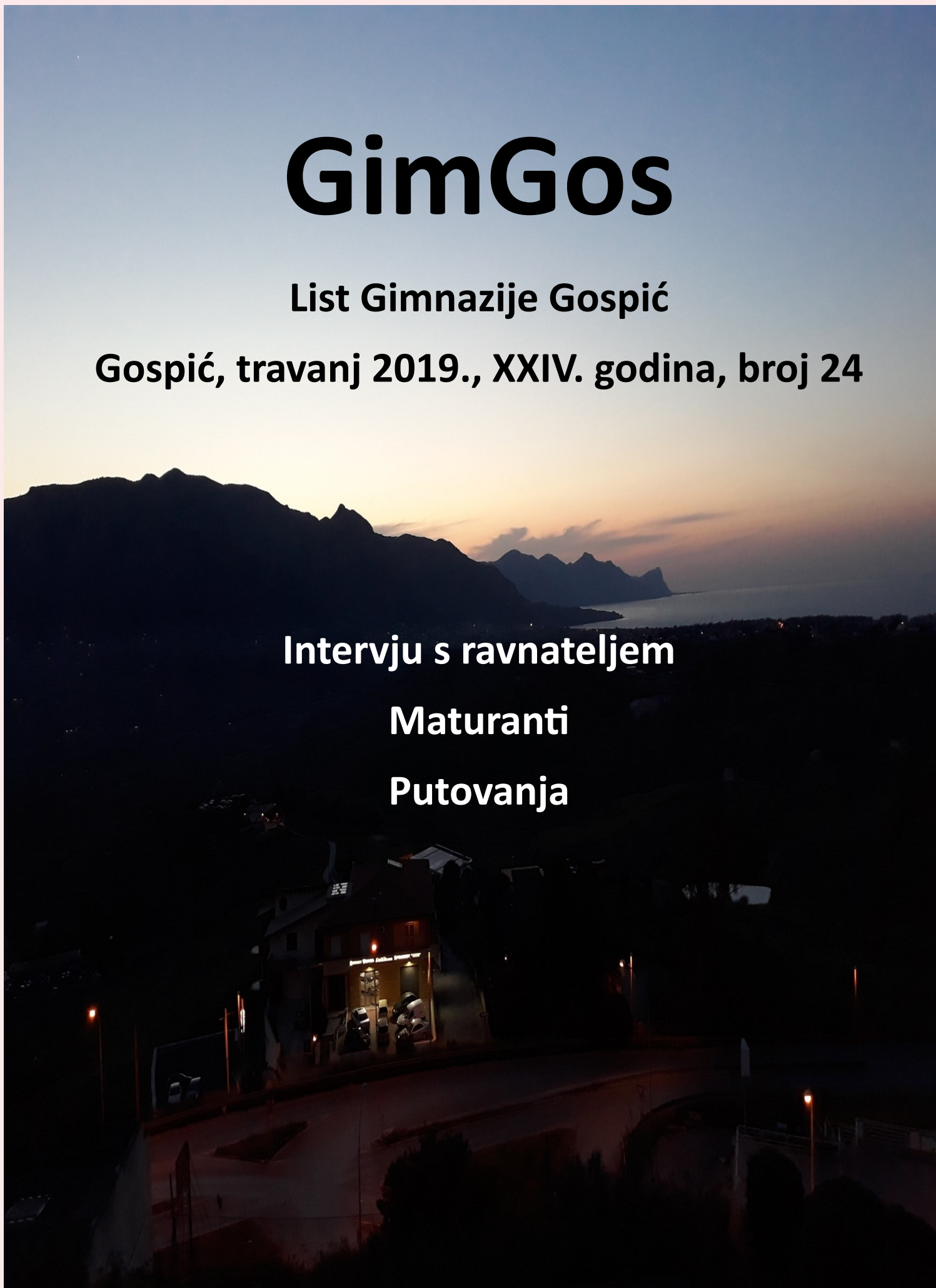
List Gimnazije Gospić

Gospić, travanj 2019., XXIV. godina, broj 24

Intervju s ravnateljem

Maturanti

Putovanja

IMPRESSUM

GimGos

List Gimnazije Gospić
2019., travanj

Adresa uredništva:

Gimnazija Gospić
Budačka 24
53000 Gospić
www.gimnazija-gospic.skole.hr

Za izdavača: ravnatelj

Josip Štampar, prof.

Odgovorna urednica:

Bosiljka Šarić, prof. (voditeljica)

Glavna urednica:

Paula Matanović, 1.a

Uredništvo:

Nika Tomičić, Iva Špoljarić, Iva Rukavina,
Barbara Poljak, Ema Božić, Ivana Pocr-
nić, Karlo Balenović, Ivana Suknaić i dr.

Grafički urednici:

Barbara Bašić i Roberta Ernek, 4.c

Fotografija: Marin Grubelić

Naslovnica: Marin Grubelić, 2a

Suradnik:

Anton Orzes, prof.

Tisak:

Josip Štampar, ravnatelj, 2019.

RIJEČ UREDNICE

Dragi moji!

Da, tebi, tebi, tebi koji upravo čitaš ove retke!

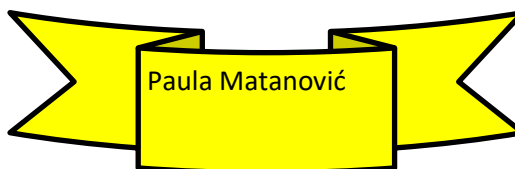
Ja bih, kao urednica trebala ovdje ispisati puno pametnih riječi, no sve to možete pročitati na sljedećim stranicama, tako da ću ovaj uvodnik iskoristiti da vam poručim nešto.

Ove godine budite najbolja verzija samoga sebe, više se smijte, pišite, pjevajte, bilo što, samo budite ono što ste oduvijek htjeli. Obucite tu glupu haljinu koja stoji u ormaru beznadno čekajući, nasmijte se unatoč krivim zubima, nemojte ispeglati kosu, upišite se u zbor. Nemojte čekati priliku— stvorite priliku. Motivirajmo i podržimo jedni druge, širimo ljubav i zajedništvo, osigurajmo jedni drugima bolju godinu.

I, zapamtite, svi smo mi lijepe priče, ali ne pripadamo svi u istu knjigu.

Srdačno i nasmijano, vaša urednica

Paula Matanović, 1.b

SADRŽAJ

ŠKOLSKI ŽIVOT

Školska priredba

Intervju s ravnateljem

Maturanti

PUTOVANJA

Posjet satiričkom kazalištu Kerempuh

Posjet Bruxellesu

PROJEKTI

Projekt Erasmus+

STVARALAŠTVO

Literarni radovi

SPORT

Nogomet

ZABAVA

Epigrami

Školska priredba

PRIRDBA POVODOM BOŽIĆA

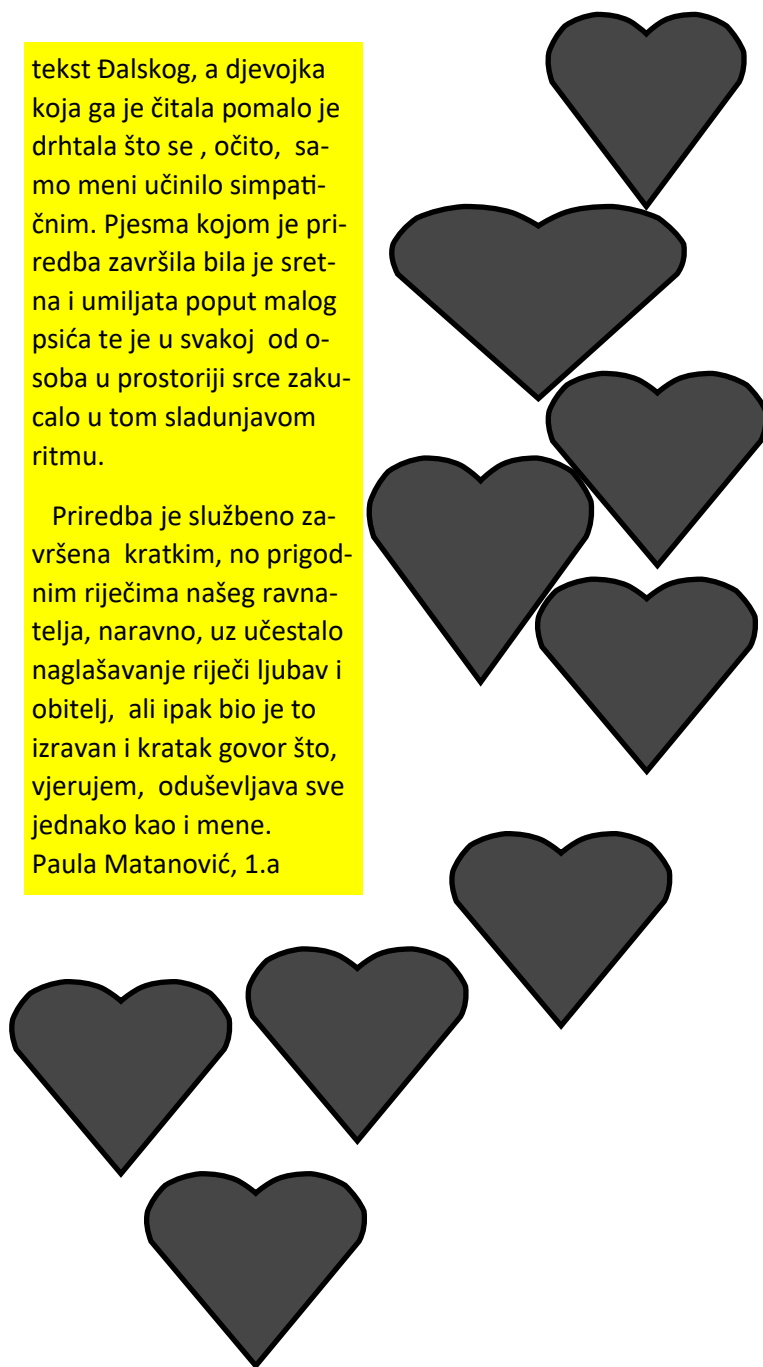
No, kako bilo da bilo, naša mala priredba podrazumijevala je lijep i sretan uvod s glavnim naglaskom na ljubavi i obitelji

Naša Škola, kao i ostale, vjerujem, za kraj prvog polugodišta organizira priredbu s božićnom tematikom koja podrazumijeva osrednje, ali dobro uvježbano izvođenje tipičnih božićnih pjesama te nezaobilazno čitanje raznih tekstova iz Novog zavjeta ili poučnih ulomaka iz knjiga koje su bile sklone pretjerano uljepšanom prikazu „ameriziranog“ Božića, Božića u kojem ispeku savršeno zlatnu puricu, a zatim bez svađe cijela obitelj sjeda za stol sretno večerati.

No, kako bilo da bilo, naša malena priredba podrazumijevala je lijep i sretan uvod s glavnim naglaskom na ljubavi i obitelji, a zatim su dvije učenice iz mog razreda zajedno s dvojicom maturanata u instrumentalnoj pratnji izvele pjesmu. Zatim je, naravno, uslijedilo tradicionalno čitanje odviše često ponavljanoog teksta iz nekog od evanđelja o Isusovu rođenju dok je u pozadini tiho svirala pjesma „Tiha noć“ i doista je poboljšavala prvotni dosadnjikavi dojam. Uslijedila je još jedna „iritantno“ uspavljajuća pjesma, no nakon toga je uslijedio gotovo savršeno uklopljen

tekst Đalskog, a djevojka koja ga je čitala pomalo je drhtala što se, očito, samo meni učinilo simpatičnim. Pjesma kojom je priredba završila bila je sretna i umiljata poput malog psića te je u svakoj od osoba u prostoriji srce zakućalo u tom sladunjavom ritmu.

Priredba je službeno završena kratkim, no prigodnim riječima našeg ravnatelja, naravno, uz učestalo naglašavanje riječi ljubav i obitelj, ali ipak bio je to izravan i kratak govor što, vjerujem, oduševljava sve jednako kao i mene.
Paula Matanović, 1.a

Intervju s ravnateljem

Josip Štampar novi je ravnatelj Gimnazije Gospić od 2019. godine. Prije nego što je prešao na poziciju ravnatelja, u Gimnaziji Gospić predavao je tjelesnu i zdravstvenu kulturu. Za naš školski list odgovorio je na 10 pitanja.

1. Jeste li oduvijek htjeli biti ravnatelj?

-Nisam oduvijek htio biti ravnatelj niti sam to imao u planu postati. U toj ulozi eventualno sam se vidio u nešto starijim godinama, ali situacija i okolnosti koje su nastale prilikom odlučivanja o budućem ravnatelju potaknule su me na razmišljanje o tom koraku. Bio sam odlučan, prijavio se na mjesto ravnatelja i što je meni najbitnije, uz jedinstvenu podršku svih onih koji o tome odlučuju, to i postao.

2. Je li s ovom pozicijom došla nova i veća odgovornost?

-S pozicijom ravnatelja je sasvim sigurno došla nova i veća odgovornost. No, moram reći i da je posao profesora u školi jako odgovoran posao jer oni su ti koji su u svakodnevnom radu s učenicima. Moja uloga je, između ostalog, da stvorim uvjete koji omogućuju profesorima da svoj posao obavljaju kvalitetno u korist svih učenika.

3. Vi ste profesor tjelesne kulture, nedostaje li Vam to?

-Osim što je moja profesija vezana uz sport i tjelesnu aktivnost, moje slobodno vrijeme također je dobrim dijelom vezano uz isto. Zaljubljenik sam u sportske igre, sportske aktivnosti na otvorenom: skijanje, vožnju bicikla, trčanje, plivanje itd. Također, jedan sam od trenera Rukometnog kluba Gospić tako da uz sve navedeno taj nedostatak zasad ne osjećam, na moje veliko zadovoljstvo.

4. Po čemu se razlikuje posao ravnatelja od posla profesora?

-Posao profesora je najvećim dijelom vezan uz učionicu, odnosno provođenje nastave u neposrednom kontaktu s učenicima, a posao ravnatelja je da osigura uvjete i prostorne i materijalne kako bi profesori, a i ostali djelatnici svoj posao mogli kvalitetno obavljati. Osim toga, dužnosti ravnatelja su znatno opširnije. Raspoređivanje financijskih sredstava, opremanje škole, edukacija profesora, administracija, suradnja sa svim djelatnicima škole, organizacija rada, suradnja s lokalnom upravom, suradnja s drugim odgojno-obrazovnim i ostalim ustanovama, rad na promociji i ugledu škole itd., samo su neke od dužnosti ravnatelja.

5. Želite li modernizirati i obnoviti našu školu? Ako da, na koji način?

-Naravno da želim modernizirati i obnoviti našu školu. To je također jedna od zadaća ravnatelja da škola bude suvremena, da ulaže u suvremenu didaktičku opremu i primjenjuje suvremene metode poučavanja. U planu je bila nabava opreme za učionicu informatike koja se i ostvarila, a kad nam to financijska sredstva omoguće, opremit ćemo i ostale prostore škole. Nažalost, financijska sredstva škole su vrlo skromna u odnosu na stvarne potrebe pa je za veća ulaganja, kao npr. obnovu zgrade i sustava grijanja potrebna značajna potpora i pomoć drugih nadležnih lokalnih i državnih institucija bez kojih to škola nije u mogućnosti provesti.

6. Zašto u našoj školi nema ormarića?

-Mogu pretpostaviti da ormarića nema zbog toga što ormarići u školama nisu obvezni, a financijske mogućnosti škole su skromne. No, drago mi je da ste mi postavile to pitanje, jer ako se idućih godina ukaže mogućnost nabave ormarića, zalagat ću se da se to i učini.

7. Sviđa li Vam se ideja o uvođenju nošenja školskih uniformi? Biste li ih uveli u našu školu?

-Ideja mi se sviđa, ali prije donošenja bilo kakve odluke trebalo bi razgovarati s profesorima, učenicima i roditeljima kako bi se vidjelo jesu li sve strane zainteresirane, što bi se s uniformom dobilo, a što eventualno izgubilo, koliko bi to koštalo i na koji bi se način financiralo itd.

8. Planirate li uvesti nešto što bi nama učenicima olakšalo učenje?

-Vjerojatno ste iz medija čuli za kurikularnu reformu i projekt Škola za život koji se u našu školu uvodi od iduće školske godine u prve razrede. Nadam se da će navedeno donijeti neke pozitivne promjene. Ako imate ideje kako to postići, možete ih podijeliti sa mnom putem Vijeća učenika. Ako su takve inovacije u korist učenika i ako se mogu provesti, onda ću to i učiniti.

9. Volite li više pogledati film ili pročitati knjigu?

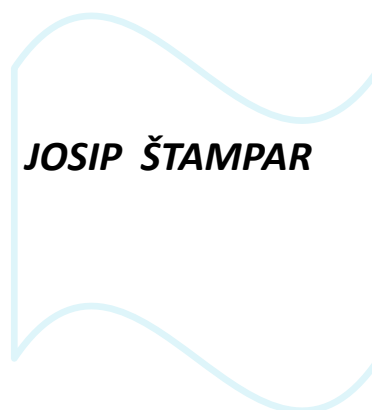
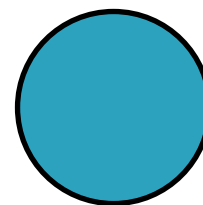
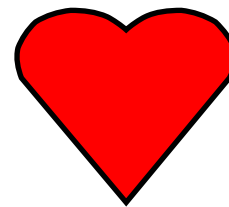
-Češće gledam filmove, ali iskustvo čitanja knjige film ne može zamijeniti.

10. Što Vi mislite o učenju putem mobilnog uređaja?

-Ako se učenjem putem mobilnog uređaja dolazi do željenih rezultata, onda to podržavam, ali smatram da učenje korištenjem mobilnih i ostalih modernih uređaja treba biti nadogradnja, a ne zamjena za dosadašnje načine učenja. Treba ih primjenjivati onda kada s njihovom upotrebom učenje postaje zanimljivije, a efekt učenja isti ili bolji od klasičnog načina učenja. No, ne treba se zavaravati, bez truda, upornosti, redovnog učenja ovakvog ili onakvog, ne može se doći do znanja. „Znanje je moć“ - rekao je engleski filozof Francis Bacon. Stoga, učite s mobilnim i /ili bez mobilnih uređaja.

- **Želimo Vam puno uspjeha u radu!**

Iva Rukavina i Nika Tomičić, 1.a

ŠKOLSKI ŽIVOT

MATURALNA ZABAVA

U restoranu Prašina 22.ožujka 2019. godine održana je maturalna zabava učenika Gimnazije Gospić, 36 maturanata, 20 pratnji i tristotinjak njihovih gostiju svečano je obilježilo završetak svoga srednjoškolskog obrazovanja. Prisutne je zabavljao Trio Marinero i DI Vrxx.

Maturanti zahvaljuju svima koji su pomogli u pripremi, a posebno profesorici Antoniji Pavelić. Također zahvaljujemo svima koji su odlučili materijalno i novčano pomoći u realizaciji maturalne zabave.

Maturalnu zabavu otvorili su Bruno Mataija i Barbara Bašić koji su se uvodnom pjesmom i govorom obratili maturantima.

Također su prigodne govore održali bivši ravnatelj Gimnazije Gospić Milan Štimac, prof. i novi ravnatelj Josip Štampar, prof.

U jeku zabave bečarac je pjevao Ivan Tomašević, 4.a, „versajući“ stihove o profesorima kao npr.:

Maturanti, priđite nam bliže
profesori znaju što ih stiže.

Amneris pitala nas često
podijelila jedinica dvjesto.

Dijelila je i ocjene lijepe

učenici da od nje ne strepe.

...

Barbara Bašić i Roberta Ernek, 4.c

Odlazak gimnazijalaca u Zagreb

Posjet satiričkom kazalištu Kerempuh

U petak 16. studenog 2018. godine posjetili smo kazalište Kerempuh u Zagrebu. Gledali smo predstavu „Govori glasnije“ pod redateljskom palicom Bobe Jelčića. Mlada glumica Jadranka Đokić utjelovila je lik Branke, nezaposlene žene iz Bosne, koja je došla u Hrvatsku u potrazi za boljim životom. Više o ovoj predstavi možete pročitati u nastavku.

Kolotečinu prosječne zagrebačke obitelji neočekivano uzurpira Branka, žena od 56 godina, koja 25 godina ne može pronaći posao. Ona dolazi iz Bosne i Hercegovine u hrvatsku metropolu, zemlju koja je članica EU-a, a i zbog toga je, naravno, razvijena i uspješna, s nadom da će pronaći sreću. Taj njezin dolazak posluži kao okidač za razvoj odnosa između supruge i supruga, njihova sina, njegove kolegice te susjeda, ali i platforma za razotkrivanje mnogih društvenih i osobnih problema i odnosa. „Govori glasnije!“ umjesto patetike i žalopojki bira pravu, zbiljsku satiru. Graniči sa smijehom i plačem, ne štedi lica iz prošlosti niti suvremenosti, uz sve to pitajući se ima li ikakvoga smisla u jednom malom hrvatskom teatru govoriti glasno, glasnije. Već spomenuta specifi-

čna poetika Bobe Jelčića mogla bi se opisati kao bavljenje važnim životnim temama uronjenim u svakodnevicu u kojoj se ništa ne događa. Tomu ostaje vjeran i ovdje, ali proširuje temu pa ona više nije privatna, već društveno-politička, k tomu glasna i angažirana. Našim gimnazijalcima jako se svidjela ova predstava i poruka koju ona nosi. U lijepom sjećanju ostat će nam i posjet Interliberu – međunarodnom sajmu knjiga koji je svojom bogatom ponudom oduševio sve knjigoljupce.

Nika Tomičić i Ema Božić, 1.a

PUTOVANJA

U BRUXELLESU NA NATJEČAJU ZA NAJBOLJI STRIP /SLIKOVNICU

POBIJEDILI

GIMNAZIJALCI GIMNAZIJE GOSPIĆ

Zastupnica Ivana Maletić objavila je krajem prošle godine poziv za izradu stripa ili slikovnice na temu Upoznajmo zajedno Europsku uniju koji je imao za cilj osmisliti koncept kroz koji se na jednostavan način predstavljanju specifičnosti Europske unije svim uzrastima. Prihvatljivi prijavitelji bile su (ne)formalne grupe mladih u dobi od 15 do 29 godina s najviše 7 pojedina-

ca. Na natječaj je pristigao 31 kvalitetno i iznimno kreativno osmišljeni rad, od čega 15 stripova i 16 slikovnica.

Pri ocjeni kvalitete slikovnice/stripa pazilo se podjednako na kvalitetu teksta i na kvalitetu ilustracija, a osobito na povezanost i nadopunjavanje tih dvaju elemenata. Odabrani tim stručnjaka na području slikovnice/stripa, hrvatskog jezika te likovne kulture i umjetnosti na temelju 4 kriterija (ostvarenost zadatka, tekst, kreativnost i originalnost te kvaliteta ilustracija) odabrao

je pobjednički rad u svakoj kategoriji:

Izrada slikovnice „Upoznajmo zajedno Europsku uniju“ - tim Gimnazijalci Gospić iz Gimnazije Gospić (Lea Prtenjača, Ema Filipović, Ivana Suknaić, Hela Radović, Ivana Štimac, Ana Mataija i profesor Josip Galešić kao mentor).

Ivana Suknaić, 4.c

PROJEKTI

Projekt Erasmus + :“On the Move“

Odredište ovog Erasmus + projekta bila je Sicilija, Italija, grad Portinico i posjet je trajao od 22.4. do

28.4.2018., a članovi projekta bili su učenici i profesori iz Španjolske, Njemačke, Italije, Grčke, Poljske i Hrvatske (iz Gimnazije Gospić profesori: Edita Klobučar i Amneris Anna Diminić, a od učenika : Marin Grubelić, Mihovil Dragičević, Barbara Poljak i Mia Matijević—1.a).

SICILIJA

Putovali smo avionom, krenuli iz zračne luke Split u Trogiru, presjedali u Rimu te sletjeli u zračnu luku u Palermu gdje su nas dočekale obitelji i ugostili. Profesori su imali organiziranu večeru u restoranu kao znak dobrodošlice.

Ponedjeljak (23.4.): Škola domaćin bila je Orso Marino Corbino čiji su profesori članovima projekta zaželjeli dobrodošlicu. Upoznali su se međusobno te su im učenici domaćini pokazali svoju školu. Posjetili su i razgledali grad Terassini udaljen nekoliko minuta te nakon razgledavanja i ručka uputili smo se na obližnju plažu. Profesori su imali organiziranu večeru, a učenici su večerali u obiteljima.

Utorak (24.4.): Nastavnici su imali sastanak te su nakon sastanka bile pripreme za „Festival hrane“ i oko podneva održao se taj festival. Nakon ručka koji je bio pripremljen u školi, uputili smo se u Terassini gdje su bile organizirane aktivnosti na gradskim bazenima. Profesori su imali organiziranu večeru.

Srijeda (25.4.): Posjetili smo Palermo te skoro cijeli dan proveli u Palermu gdje je bio organiziran ručak za učenike i nastavnike. Učenici su imali slobodno vrijeme kada su mogli kupovati suvenire, odjeću i razne druge stvari, posjetili smo nekoliko znamenitosti. Nakon povratka u Portinico profesori su imali organiziranu večeru.

Četvrtak (26.4.): Posjetili smo Segestu i vidjeli ostatke grčke kulture na Siciliji, ručak je bio organiziran u Scopellu te smo ga razgledali. Nakon povratka profesori su imali organiziranu večeru.

Petak (27.4.): Zadnji dan profesori su imali sastanak te su nakon toga učenici iz

država članica održali prezentaciju na engleskom jeziku o zdravim navikama u svojim državama te prezentaciju o nekim tipičnim jelima svoje države. Nakon prezentacija domaćini su pripremili kviz s pitanjima općenito o Siciliji, njihovoj tipičnoj hrani za doručak, ručak, večeru itd. Profesori su imali organiziran ručak. Kasnije smo ponovno otišli u Terrasini te smo posjetili muzej. U Terrasini bila je organizirana oproštajna večera za sve.

Subota (28.4.): U jutarnjim satima uputili smo se u zračnu luku u Palermu, presjeli smo u Rimu te sletjeli u zračnu luku Split u Trogiru.

Barbara Poljak, 2.a

FOTO: Mia Matijević, 2.a

Literarni radovi

Najčudnija klima u svemiru

Život na Zemlji najčudnija je pojava s vrlo malo mogućnosti da se ikad dogodi. Za to je najvećim dijelom zaslužna naša klima.

Ako usporedimo klimu naše Zemlje i bilo kojeg drugoga, nama poznatog planeta, naša klima je jedina koja daje mogućnost za razvoj života. Neke od čudnih karakteristika te naše klime su: kisik, voda, ozonski omotač, savršena udaljenost od Sunca i savršen raspon temperatura potreban za održavanje svih važnih procesa na Zemlji. Voda je jedna od najčudnijih pojava ove klime. Naizgled jednostavan spoj kisika i vodika, a zapravo najvažnija tvar za žive organizme. Voda se pojavljuje samo na Zemlji, za razliku od svih ostalih planeta gdje nema vode u tekućem stanju, a znak života je i potpis ozona u njihovim atmosferama. Druga pojava iz koje se najbolje vidi čudnovatost naše klime raznolikost je organizama koji ju nastanjuju, od jednostavnih, mikroskopskih bakterija preko gorostasnih, nepokretnih stabala pa sve do nas, sisavaca. Zemljina klima nastanjuje najveću mješinu živih organizama koji su se svi prilagodili različitim dijelovima te klime. Neki organizmi toliko su otporni da nastanjuju sve dijelove Zemlje.

Čovjekova radoznalost tjera ga na istraživanje svemira u potrazi za ostalim živim bićima i novim mjestima za život, ali nigdje neće naći, makar ne u skoroj budućnosti, ovako povoljnu, raznoliku i čudnu klimu koja će zadovoljiti sve njegove

potrebe. Vjerojatnost za ovakvu klimu vrlo je mala i mi kao ljudi trebamo biti zahvalni na njoj.

Juraj Stopić, 2.a

Strah dodaje nogama krila

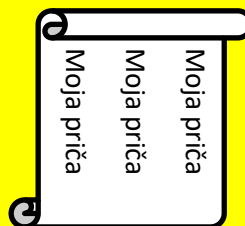
Bila je to jedna obična siječanska večer. Baš kao i svake noći nakon što sam oprala zube, otišla sam u krevet. Snijeg je već stvorio veliki bijeli pokrivač koji bi, vjerujem, svakoga ostavio bez daha, čak i one kojima snijeg i nije tako mio.

Zaspala sam s pogledom uprtim u prozor, opijena tim čudesnim prostranstvom i zvukom nekog automobila koji se probijao kroz bijelu masu. Utonuvši u san u glavu mi uđoše čudesa stvorenja, bijaše to dijete, otprilike staro niti godinu dana. Moja majka stajala je pokraj toga djeteta govoreći mi kako je to moja sestra. Bila je to scena koja se više puta ponavljala i samim time budila je jezu u meni. Moj djed preminuo je vrlo mlad, prije dosta godina. Niti sam ga vidjela niti čula i upravo je to pored svih priča koje sam čula o njemu, budilo misteriju. Tko li je bio taj čovjek? Kakav mu je bio glas? Probijala sam se kroz mrak, zajedno sa svojom majkom i navodnom malom sestrom. Uske drvene stube škripale su pod težinom naših nogu. Bile su to stepenice koje su vodile sve do našeg tavana, do sobe koja se nije tako često otvarala. Ušavši u sobu kroz mrkli mrak mogao se vidjeti pokoji pauk i njegova isprepletena mreža koja mi je zapinjala o kosu. Stajala sam u širokoj bijeloj spavaćici, obazirući se oko sebe. Nikoga, osim nas nije bilo. Bar se tako činilo. U jednom trenutku začulo se škripanje, baš kada pođoh potrčati majci u čvrsti zagrljaj, nje nije bilo. Ostala sam sama zarobljena u mračnoj sobi koju je samo u nekim dijelovima obasjavalo svjetlo ulične lampe. Čula sam svaki otkucaj svoga srca, svaki udisaj, vrijeme kao da je stalo. Ispred mene pojavila se silueta

čovjeka starog pedesetak godina, baš kao i moj djed. Stajala sam prestrašena, oči u oči s tom čudnom pojavom koju ne znam kako bih nazvala. Je li to čovjek, duh ili sam samo potaknuta strahom umišljala. Prepadnuta, uzviknula sam. „Tko si ti?“ Ubrzo sam i dobila odgovor. Glas je bio čudan, a ton još čudniji. Bio je to moj djed, stajao je nakon 35 godina svoje smrti ispred mene. Strah je bio jači od mene, trčala sam ne obazirući se na ono što ostavljam iza sebe. Stube su škripale, a ja sam kroz plač jecajući govorila kako se više nikada neću vratiti u tu sobu. Mrak kao da me je slijedio, a moje noge bile su sve brže. Srce je kucalo sve jače i jače, te sekunde činile su se kao vječnost.

Prekid u mojoj glavi! Budim se u svojoj sobi oznojena čela, potaknuta svojim snom. Bio je to sve san, ali i dandanas, ja vjerujem da je svaki dio toga sna, bio jedna poruka za mene.

Ivana Pocrnić, 1.b

Prijateljstvo

Prijateljstvo. Po mom mišljenju dijelom je apstraktan pojam koji ima mnoštvo lica i o kojem bi se moglo dugo razgovarati. No, zašto nam je ono toliko važno? Postoji li ono samo zbog obostrane koristi ili je nešto više? Kakvu dubokoumnu tajnu skriva? Na ova pitanja postoji mnoštvo odgovora.

O prijateljstvu se često govori kao o nečemu jednostavnom, nečemu što nas stalno usređuje. No, je li to uvijek tako? Usprkos svim ljepotama i dobrobitima pravog prijateljstva, ono pred nas često stavlja prepreke i teškoće koje su naizgled nepremostive i dovoljne da stvore razdor u prijateljstvu. Većina prepreka u životu savladiva je pa tako i prepreke u prijateljstvu koje nam stalno dolaze na put. Savladavajući te izazove naše prijateljstvo postaje sve snažnije i snažnije te naposljetku postaje pravo prijateljstvo. No, još ostaje pitanje zašto nam je ono toliko važno, zašto se borimo za njega. Siguran sam da u dubini svoje duše svi znamo odgovor na ovo pitanje. Na prvi pogled nerješivi problemi, tuga, potreba za savjetom i utjehom, pomoći u najtežim trenucima, potreba povjeriti se nekomu...Te nas stvari svakodnevno pritišću i kada taj pritisak postane neizdrživ, tu je pravi prijatelj, osoba koja neće odustati od nas, nego će preuzeti dio tog tereta i pružiti nam pomoć i utjehu u pravom trenutku. Smijeh, topla riječ, društvo kada smo usamljeni, osoba koja je uz nas u bilo kojem trenutku, to je pravi prijatelj. Moje razmišljanje o prijateljstvu potkrijepljeno je mojim vlastitim iskustvom pravog prijateljstva i predodžbom mojih najboljih prijatelja u mislima. Oni su jučer bili tu za mene, danas su tu za mene, a uvjeren sam da će biti i sutra.

Bitno je znati da nije uvijek lako pronaći pravog prijatelja i da nije svako prijateljstvo pravo prijateljstvo. U našim najtežim trenucima osoba koja se pretvara da nam je pravi prijatelj samo zbog svoje koristi, udaljit će se od nas, a pravi prijatelj ostat će uz nas kao podrška. Jer, čovjek koji nema prijatelja i koji nije iskusio pravo prijateljstvo, nesretan je čovjek.

Karlo Balenović, 1.b

SPORT

Napetost do zadnjeg trenutka

Županijsko natjecanje iz nogometa

U gradskoj dvorani u Gospiću svoje snage u malom nogometu odmjerile su ekipe srednjih škola Ličko-senjske županije 19.ožujka 2019. s početkom u 10,00 sati. Sudje-lovale su Strukovna škola Gospić kao domaćin, Gimnazija Gospić, Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića iz Senja, Srednja škola Otočac i Srednja škola Plitvička jezera iz Ko-renice.

Izašavši na teren, led su probili Strukovna škola Gospić i Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića iz Senja. Unatoč hrabrosti koju su pokazivale obje ekipe tijekom cijele utakmice, mladići iz Senja pobijedili su rezul-tom 3:2.

U drugoj utakmici igrale su Srednja škola O-točac i Srednja škola Plitvička jezera. Otočac je cijelu utakmicu dominirao terenom te usprkos brojnim pokušajima Korenice odnio pobjedu rezul-tatom 6:0 osiguravši si time direktan prolaz u fina-le.

Treća utakmica bila je odlučujuća da naši dečki

SPORT

pokažu svoje nogometne vještine. Senj je u prvom poluvremenu poveo rezultatom 1:0. Naši su dečki nedugo nakon početka drugog poluvremena prešli u vodstvo. Tribinama je tijekom cijele utakmice vladala napetost. Naizgled se činilo da Gospić odnosi pobjedu, no u samoj završnici Senj nas je iznenadio pogotkom te tako izjednačio rezultat. Penali su bili odlučujući. S jednim pogodenim golom Senj je odnio pobjedu.

Za prolazak u finale Gimnaziji Gospić bilo je potrebno pobijediti Strukovnu školu Gospić. Zahvaljujući volji i želji, naši su dečki pobijedili rezultatom 5:2 i time prošli na državno natjecanje.

Uz Otočac, na državnom natjecanju, našu županiju predstavljat će djevojke Gimnazije Gospić koje su direktno prošle u finale zbog nedostatka ženskih ekipa.

Finalni poredak:

1. Srednja škola Otočac
2. Gimnazija Gospić
3. Srednja škola Plitvička jezera
4. Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića Senj
5. Strukovna škola Gospić

Iva Špoljarić i Ema Božić, 1.a

UČENIČKI EPIGRAMI

Ja šetam psa
i on šeta mene.

Kad vidim gdje živim,
ja se svemu divim.

Imam probušene hlače
da mi svi vide gaće.

Nitko ne voli informatiku
dok ne vidi gramatiku.

Nika Tomičić, 1.a

Život je kao pjesma:
Traje kratko, a čini se kao vječnost.
Vlatka Sorić, 1.a

Kad sam bila mala, bojala sam se mraka.
Sada kad sam odraslija, shvatila sam da
je jedini mrak kojega se treba bojati onaj
u ljudima.
Paula Matanović, 1.a

Zadataka puna knjiga
moja je stalna briga.
Iva Špoljarić, 1.a

Tata mi se davi
dok mi očuh slavi.
Antonio Marincel, 1.a

Škola je davež pravi.
Samo mi je matematika u glavi.
Iva Rukavina, 1.a

Mislio sam da sam lijep,
a u stvari sam slijep.

Bez škole nema kruha.
Zbog toga mi je muka.

Božena Milinković, 1.a

Škola me muči.
Zato kod kuće mučim.
Nikša Jamičić, 1.a

Bolje je biti ljut i ružan
nego mrtav i kužan.
Marin Rosandić, 1.a

Možda ću i ja otići u svemir
jer je u mojoj duši sada nemir.
Jure Murgić, 1.a

Život je kao trava:
Pojest će ga krava.
Luka Maras, 1.a

Moj pas nije baš lijep,
ali je zato i slijep.
Luka Poplašen, 1.a

Epigrami profesora Danka Ivšinovića

Prije točno 40 godina Amerikanci su se spustili na Mjesec, ali još nisu na Zemlju.

Odnose li se zakoni , koji se donose, i na one koji ih donose?

Svi smo znali da će postati političar.
Uvijek se u kinu s djecom tukao za prvi red.

Otkako su mu savjetovali da jede manje, a češće, jede non-stop.

Na misu idu oni koji u Boga vjeruju, ali još više oni kojima još ne vjeruju.

Državna politika vodi se preko državnih i međunarodnih institucija, a lokalna preko naših leđa.

Ako si miran kao janje, ošišat ćete kao ovcu.

Ljudi me uglavnom cijene pa ne mogu biti onakav kakav sam.

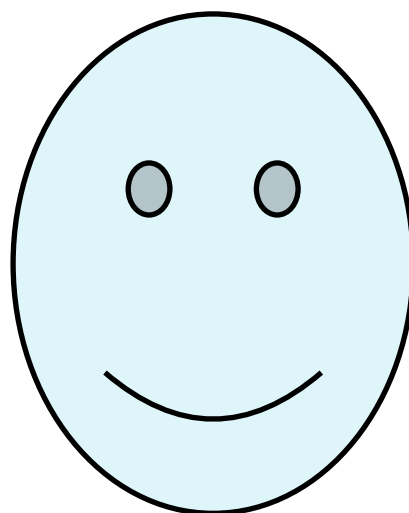
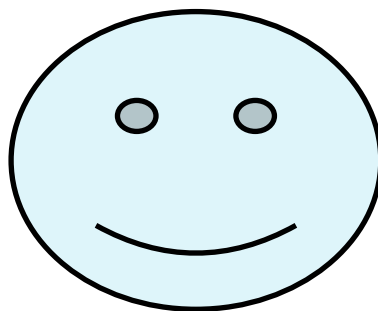
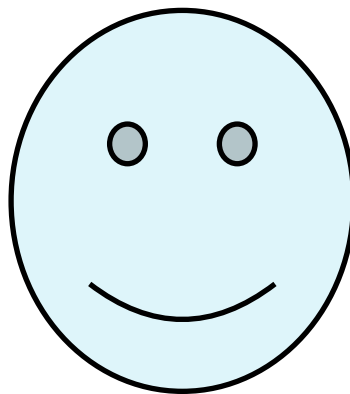
Prestat ću pisati čim me pročitaju.

Lakše se utopiti u čašici alkohola nego u nabujaloj rijeci.

Ako si zdrav i gladan, onda si stvarno jadan.

Ako si na vlasti, moraš uvijek biti spreman prijeći preko svakoga.

Sprovodi se zaboravljaju.
Podušja se pamte.

SICILIJA

